

[Hans Lund.]

tierne. Det er også derfor, vi med rimelighed havde ventet, at mindst ét af oppositionspartierne kunne have medvirket til at gennemføre lovforslaget, og vi havde i hvert fald forventet, at man havde stemt for de ændringsforslag, som vi mener indebærer en betydelig forbedring af lovforslaget og en lettelse for de borgere, der skal leve under loven. Men det bliver altså ikke tilfældet. Det bliver socialdemokratiet og SF, der skal gennemføre denne lovgivning.

De tre borgerlige partier har bl. a. ønsket at udskyde lovforslaget til næste folketingsår. De mener ikke det haster, da loven først skal træde i kraft den 1. januar 1973, og de nægter at medvirke under henvisning til, at udvalgsarbejdet har haft en meget hektisk karakter.

Det er rigtigt, at udvalget har holdt en lang række møder, og det skal også tilføjes, at det har været saglige møder. Man har i udvalget kunnet rejse mangeartede spørgsmål, og man har kunnet tage skatteproblemer op, som for så vidt ikke havde noget med lovforslaget at gøre.

Som et eksempel kan man i betænkningen læse, at man har været inde på spørgsmålet om regnskabsår. Der er jo en hel del skatteydere, der har brudt regnskabsår, altså et regnskabsår på tværs af kalenderåret. I udvalget har man været enige om at undersøge muligheden for at få alle skatteydere ind under samme regnskabsår, altså samme kalenderår. Jeg vil i den forbindelse have lov at sige, at jeg gerne ser, at finansministeren får mulighed for at henstille dette, for det vil have stor betydning i det praktiske ligningsarbejde. Men det vil også på anden vis have stor betydning, idet man må indrømme, at inden for visse erhverv misbruger man mulighederne for at køre med forskellige regnskabsår og lægger det sådan til rette, at man kan få fordele ved at flytte fra hovedselskab til søsterselskab og omvendt.

Jeg vil i den forbindelse sige, at jeg finder det tiltalende, at medlemmerne så uformelt kan rejse og drøfte spørgsmål i skatteudvalget. Det er en meget stor fordel, at vi så let har adgang til at drøfte tingene både med finansministeren og hans embedsmænd. Men når man så kritiserer, at det bliver et hektisk udvalgsarbejde, kan man nok også diskutere, hvem det er, der gør, at udvalgsar-

bejdet får en sådan form og navnlig et sådant format, som tilfældet har været.

Dernæst vil jeg sige, at hvis man udskød lovforslaget til næste folketingsår, ville man møde en anden form for kritik, først og fremmest fra skatteborgerne, der altid er utilfredse, når en lovgivning kommer hovedkulds. Dernæst ville man få kritik fra administrationen, hvor man også er meget utilfreds, når man ikke har god tid til at få forberedt den lovgivning, som nu en gang skal føres ud i livet.

Jeg skal så sige, at den skærpelse af den særlige indkomstskat, vi står over for her, er fuldstændig i overensstemmelse med socialdemokratisk skattepolitik. For hvad er det, reglen dækker? Den dækker først og fremmest visse arbejdsfri kapitalgevinster, som vi mener det er rimeligt at beskattede, når man ser den i forhold til den beskatning, som finder sted af arbejdsindkomster. Den dækker endvidere beskatningen af fortjeneste, der fremkommer ved afhændelse af tidligere over indtægten afskrevne formuegoder. Den dækker ophævelse af forsikringer og pensionsordninger, som tidligere er kommet til fradrag i den almindelige skattepligtige indtægt. Og jeg kunne for den sags skyld nævne andre ting.

Vi finder det rimeligt at støtte erhvervenes investeringsmuligheder gennem gode afskrivningsregler, men vi finder det ikke rimeligt, at reglerne kan misbruges ved at flytte beskatningen fra den almindelige, hårdt beskattede indtægt over til en langt billigere særlig indkomstskat.

Det samme må gælde for forsikrings- og pensionsordninger. Vi anerkender den betydning, som ligger i opsparingen. Men heller ikke her skal der kunne opnås fordele ved at flytte fra den ene form for beskatning til den anden.

Skærpelsen af den særlige indkomstskat skal ses på baggrund af, at vi ønsker mulighederne for skattemanipulationer begrænset til det mindst mulige. Den særlige indkomstskat kan tilsyneladende give uheldige konsekvenser, hvor der er tale om skadeserstatninger eller flytning af virksomheder. Der mener jeg, at vi med rette kan takke finansministeren for den nydannelse, som formentlig kommer ind i loven, og hvorefter der kan ydes henstand. Det vil sige, at den skatteborger, der kommer ind under denne